

Reformierakondlane **Igor Gräzin** tunnistas 26. septembri Õhtulehe arvamussloos „**Me oleme ikkagi euroala kõige vaesem riik. Täna**

“ Kas pole ehmatavalt üllatav ülestunnistus, siiani oleme ikka kuulnud juttu, kuidas kogu euroopa meie edusamme imetleb. Propaganda on poliitikas paratamatu, aga valele rajatud propaganda toob lühiajalist kasu ainult portfelligangasid hoidvatele ministritele.

Reformierakondlased on tuntud kavalpead ning üritavad enda tekitatud (kaasa aidatud) majandusmullist kenasti välja tulla. Üks osa reformierakondlastest räägib ikka veel 5 rikkama sekka jõudmisest, teised reformierakondlased hakkavad tasahilju meie riigi kurssi kritiseerima. Siin on lihtsalt pragmaatiline hirm sattuda õiglase pahameele alla. Seda ei taheta aga veel tunnistada, et ühiskonna on kriisi lävele viinud opositsioonierakondade mittekaasamine otsustusprotsesside algfaasidesse.

Seepärast on täna meie ees olevad otsused ootamatud ja ühekülgsed. Liiga kergekäeliselt tehti eurost kui rahaühikust oma valimisratsu. Liiga kergelt sooviti saada poliitilist hõlptulu eurode najal Estonia ees poseerides. Riigikogu 2011 aasta märtsikuus toimunud valimistel said paremerakonnad oma hääled paljuski ka sellele, et euroalaga liitumisega lubati punkt 1 –

Eesti päästab kiitusejanus euro, saksa ja prantsuse pangad?

Kirjutas Jaanus Karilaid

Neljapäev, 29 September 2011 13:35

---

rahandusliku julgeoleku suurenemist, punkt 2 – rohkem investeringuid, punkt 3 – rohkem töökohti, punkt 4 – lubati, et euro hindu ei tõsta.

Kõik need lubadused on täitmata! Riigijuhtimisele on selged nõudmised. Eesti oleks pidanud enne rahaliiduga liitumist tutvuma põhjalikult tingimustega ning tekitama reformiplaani rahaliidu reformimiseks. Siseringile olid Kreeka probleemid teada juba aastal 2001. Euroopa Liidu rahaliiduga liitumisel ei rääkinud keegi ausalt lahti, et tuleb hakata abistama endast 4-5 korda rikkamaid riike. Räägiti ainult eelnimetatud 4 punktist, mis nagu näha on rajatud soisele pinnasele. Rääkimata jäeti aga tegelik olukord rahaliidu sees.

Mitterääkimine võib aga nüüd väga kalliks maksma minna. Tekkinud on äärmiselt sotsiaalmajanduslikult keeruline keskkond, mis puudutab juba pikemat aega eranditult otseselt või kaudselt kõiki Eesti inimesi, aga Eesti valitsus ja tema poolt kontrollitav osa Riigikogust tormab liituma Euroopa Finantsstabiilsuse Fondiga. Tormab, sest õigel ajal polnud poliitiliselt kasulik võimalolijatel rääkida.

EFSF asutasid euroala rahandusministrid juba 7. juunil 2010 aastal. Juba siis oleksid pidanud info valdajad infot Riigikogus võimalikult sügavalt tutvustama, kahjuks ka Riigikogu ise oli suvekuumusest rõõmsalt ükskõikne. Nüüd on EFSF-ist raha saanud juba Iirimaa ja Portugal. Iirimaa on juba saanud 8 miljardit eurot ja Portugal 5 miljardit eurot. Nüüd on rahavajadus Kreeka käes ja nüüd on ka Eesti kord sellesse fondi oma vastutus panustada.

Eesti päästab kiitusejanus euro, saksa ja prantsuse pangad?

Kirjutas Jaanus Karilaid

Neljapäev, 29 September 2011 13:35

Iseenesest polekski midagi selle vastu, kuid kogu protsessi tumestab meie valitsuse suhtumine oma inimestesse. Kui Soome riigijuhid on nõus jalad kõhu alt välja võtma ja tegema eriviisi Ateenasse, et kreeklastelt lisakindlust ammutada, siis meie omad piirduvad ainult rahaliidu rahandusministrite koosolekutega ja arvavad, et palju pole ka rikkuda Riigikogu kodukorda ning läbida garantiid andev eelnõu 2 lugemist juba ühe nädalaga.

Rikume Riigikogu kodukorda selleks, et endast rikkamate riikide laiav elustiil kinni taguda! Eesti kohta räägitakse juba pikemat aega kibedat nalja, et Eesti sattus peole just siis kui peo eest tuli arve tasuda. Nüüd maksame ja kas jälle pääseb tänane valitsus vastutusest? Nüüd räägitakse aga valju häälega juba 2 triljoni euro suurusest stabilisatsioonifondist. Mida see tähendab ja kui suur on Eesti roll selle rahapuhvris? Majandusteadlane Heido Vitsur on öelnud järgmist „ *Mis aga puutub Eesti võimalikku panusesse, siis on üsna kindel, et meilt oodatakse kõigis neis ettevõtmistes solidaarset osalemist. Õnneks siiski teatava koefitsiendiga. Loomulikult tundub see meile ebaõiglane ja eks ta nii olegi, kuid sellel hetkel, kui laev on põhja minemas, pole kunagi hakatud arutama selle üle, kes juhtunus süüdi, vaid pannakse kõik kel hing sees laevast vett välja pumpama*“.

Keskerakond juhtiva opositsioonijõuna ei saa toetada eelnõud, mis on tehtud jälle kiirustades, ebaselgelt, pidevalt numbreid muutes ja olukorras, kus meie rahva väljaränne on ületamas taluvuse piire. Mida teeks Keskerakond siis kui ise oleks täna valitsuses? Keskerakond oleks raha garanteerinud, siis kui Kreeka oleks juba aasta tagasi tegutsenud ja plaani asemel ka tegelikult kärpeid teinud. Kreeklastel näitavad meile aga pikemat aega ainult plaane ja teevad sinna juurde vägevaid pressishowsid.

Teiseks oleks Keskerakond juhtiva valitsuserakonnana suhelnud avalikus vormis saksa ja prantsuse pankade vastavate esindajatega ja küsinud nende rolli tekkinud kriisis. Nemad olid need, kes Lõuna-Euroopas lahkelt raha pakkusid, nende pankade tulevikku me täna ka

Eesti päästab kiitusejanus euro, saksa ja prantsuse pangad?

Kirjutas Jaanus Karilaid

Neljapäev, 29 September 2011 13:35

---

päästame. See on ka nüüd meie mure, sest saksa ja prantsuse pankade kokkuvarisemine annaks korvamatu kahju meie ekspordisektorile ja õgvendaks veelgi meie habrast majandust.

See eeltöö on täna aga tegemata, sest Keskerakonda ei ole valitsuses. Täna veel piisab Savisaare tondiga vehkimisest, et nii räpakalt valitseda. Nii loodab ja lähtub oma tegemistes ka reformierakondlik valitsus. Tänane valitsus on aga oma signaali ühiskonnale andnud. 30 miljonit eurot õpetajatele ei leitud, aga päästepakett saksa ja prantsuse pankadele sai nädalaga tagatud. Jätame selle meelde.

Jaanus Karilaid